

Această fișă informativă a fost realizată în colaborare cu Consiliul Notariatelor din UE (CNUE).

1 Cum se redactează dispoziția pentru cauză de moarte (testament, testament conjunctiv, pact asupra unei succesiuni viitoare)?

În principiu, dreptul intern nu include nicio dispoziție referitoare la testamentele conjunctive. Practic, în momentul întocmirii testamentului, fiecare dintre soți îl poate desemna pe celălalt ca unic moștenitor.

Testamentele sunt întocmite și executate în conformitate cu dispozițiile articolului 23 din capitolul 195.

Testamentele trebuie să fie întocmite în scris și semnate de către testator sau de către o altă persoană, la cererea și în prezența testatorului. Acestea trebuie semnate, de asemenea, în prezența a cel puțin doi martori, toți prezenți în același timp, pentru a atesta și a semna testamentul în prezența testatorului. În cazul în care testamentul cuprinde mai mult de o pagină, toate paginile trebuie semnate sau parafate.

2 Ar trebui ca dispoziția să fie înregistrată și, dacă da, în ce mod?

Un testament poate:

- (a) să fie depus la greva din provincia testatorului, în conformitate cu dispozițiile articolului 9 din capitolul 189;
- (b) să fie păstrat la cabinetul avocatului testatorului sau
- (c) să fie păstrat de către testatorul însuși sau de către orice altă persoană desemnată de testator în acest scop.

3 Există restricții asupra libertății de a dispune pentru cauză de moarte (rezervă succesorală, de exemplu)?

Principiul rezervei succesoriale este inclus în dreptul intern, fiind reglementat de articolul 41 din capitolul 195. Articolul 51 din capitolul 195 este, de asemenea, relevant.

Copiii au dreptul la o cotă-parte disponibilă de până la 25 % din valoarea netă a patrimoniului succesoral. În cazul în care nu există niciun copil, ci doar un soț supraviețuitor/o soție supraviețuitoare sau un părinte (tatăl sau mama), acesta are dreptul la o cotă-parte disponibilă de până la 50 %, în timp ce în toate celelalte cazuri, întregul patrimoniu succesoral poate fi transferat.

4 În cazul în care nu există o dispoziție pentru cauză de moarte, cine moștenește și în ce proporție?

În lipsa unei dispoziții pentru cauză de moarte, patrimoniul succesoral va fi transmis în conformitate cu dispozițiile articolului 44 și următoarele din capitolul 195.

În cazul în care există copii și un soț/o soție, valoarea netă a patrimoniului succesoral va fi distribuită, în părți egale, soțului/soției și copiilor. În cazul în care nu există copii sau descendenți, cota-parte care îi revine soțului/soției va crește, în funcție de existența altor rude de până la al patrulea grad de rudenie. În special, în cazul existenței unor frați/surori sau părinți ai defunctului/defunței, cota-parte care îi revine soțului/soției se ridică la 50 % din valoarea netă, iar în cazul în care nu există alte rude de până la al patrulea grad de rudenie, soțul/soția are dreptul la $\frac{3}{4}$ din patrimoniul succesoral. În toate celelalte cazuri, întregul patrimoniu succesoral îi va reveni soțului/soției.

5 Care este autoritatea competentă:

5.1 În materie de succesiune?

5.2 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei succesiuni?

5.3 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unui legat?

5.4 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei rezerve succesoriale?

În toate cazurile de mai sus, autoritatea competentă este instanța districtuală în a cărei rază teritorială se află ultima reședință a testatorului/defunctului (defunței).

6 Scurtă descriere a procedurii de soluționare a unei succesiuni în temeiul legislației naționale, inclusiv pentru lichidarea patrimoniului succesoral și pentru partajul bunurilor (trebuie furnizate și informații din care să reiasă dacă procedura de succesiune este deschisă de o instanță sau de altă autoritate competentă din proprie inițiativă)

Depunerea unei cereri

Prezentarea unei excepții temporare aprobate de către Administrația Financiară

Emiterea unui act de concesiune

Înregistrarea inventarului

Plata oricărei datorii succesoriale, inclusiv a obligațiilor fiscale

Împărțirea patrimoniului succesoral

Înregistrarea conturilor finale

Dreptul intern nu include nicio dispoziție referitoare la o procedură succesorală inițiată *ex officio* de către instanță.

7 Cum și când devine cineva moștenitor sau legatar?

O persoană poate deveni moștenitor în cazul în care este o rudă a defunctului/defunței până la al șaselea grad de rudenie. O dispoziție în acest sens este menționată la articolul 44 și următoarele din capitolul 195 și în prima și cea de a doua anexă la capitolul 195.

O persoană poate deveni moștenitor în cazul în care anumite bunuri succesoriale îi sunt transmise prin testament de către testator.

8 Preiau moștenitorii datoriile defunctului și, dacă da, în ce condiții?

În conformitate cu dreptul intern, moștenitorii nu sunt răspunzători pentru datoriile defunctului/defunței. Datoriile se impută exclusiv din bunurile succesoriale, care vor fi împărțite moștenitorilor/legatarilor numai după achitarea datoriilor (inclusiv a obligațiilor fiscale). O dispoziție în acest sens este menționată la articolele 41 litera (b) și 42 din capitolul 189.

9 Ce documente și/sau informații sunt necesare de obicei pentru înregistrarea bunurilor imobile?

În cazul în care termenul „înregistrare” de bunuri imobiliare înseamnă transmiterea patrimoniului imobiliar al defunctului/defunței către moștenitorii/legatarii acestuia, documentele necesare sunt următoarele:

actul de concesiune;

un certificat de achitare a obligațiilor fiscale emis de către Administrația Financiară și o autorizație de cesiune de bunuri imobiliare;

un certificat de achitare a obligațiilor fiscale privind impozitele aplicate bunurilor imobiliare/căștigurilor de capital;

o chitanță și un certificat de achitare a taxelor edilitare și de canalizare și o declarație solemnă privind distribuția din partea administratorului patrimoniului succesoral și/sau a executorului testamentar;

orice alt document solicitat de către Oficiul de Cadastru și/sau de către Administrația Financiară.

9.1 Este numirea unui administrator obligatorie sau obligatorie la cerere? Dacă ea este obligatorie sau obligatorie la cerere, ce demersuri trebuie efectuate?

Numirea unui administrator este obligatorie în scopul împărțirii bunurilor succesoriale. Numirea se face, la cerere, prin ordin judecătoresc. Cererea de administrare se întocmește în conformitate cu capitolul 189, în special cu articolele 18, 19, 20, 29, 49 și cu capitolul 192. Cererea trebuie însoțită de o declarație sub jurământ din partea administratorului sau executorului propus, de o declarație sub jurământ din partea garantului, dacă este necesar, și de un act de garanție, dacă este necesar. Aceasta trebuie însoțită, de asemenea, de un certificat de deces și de moștenitor emis de către primarul localității în care își avea reședința defunctul/defuncta și de consimțământul moștenitorilor cu privire la numirea unui administrator. În toate celelalte cazuri, se urmează procedura descrisă la întrebarea 6 de mai sus.

9.2 Cine este îndrituit să execute dispoziția pentru cauză de moarte lăsată de defunct și/sau să administreze patrimoniul succesoral?

Dreptul de a executa dispoziția pentru cauză de moarte a defunctului/defunctei este deținut de executor, iar, în cazul în care acesta decedează sau nu este interesat, dreptul este deținut de orice persoană care are un interes legitim în ceea ce privește patrimoniul succesoral, de exemplu, un legatar sau un moștenitor.

9.3 Ce competențe are un administrator?

Competențele administratorului sunt descrise la articolul 41 din capitolul 189.

10 Ce documente sunt eliberate de obicei, în temeiul legislației naționale, în cursul sau la finalul unei cauze de succesiune pentru atestarea statutului și a drepturilor beneficiarilor? Au aceste documente efecte probatorii specifice?

Documentul în cauză este actul de concesiune în care este numit administratorul și/sau executorul. Numele beneficiarilor sunt enumerate în cererea de administrare și/sau de validare a testamentului și în certificatul de deces și de moștenitor emis de primarul localității în care își avea reședința defunctul /defuncta.

Ultima actualizare: 17/07/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.